

Prof. dr. Robert Petkovšek, dekan UL TEOF
Pozdravni nagovor

*Slavnostna akademija ob stoletnici Teološke fakultete Univerze v Ljubljani in štiristoletnici teološkega študija na slovenskih tleh
Ljubljana, Filharmonija, 28. november 2019*

- Spoštovani predsednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor,
- njegova eminenca kardinal Giuseppe Versaldi,
- njegova ekscelenca apostolski nuncij Jean-Marie Speich,
- njegova magnificenca rektor Igor Papič,
- veliki kancler msgr. Stanislav Zore,
- spoštovane ekscelence
 - škofje ordinariji in pomožni škofje Cerkve na Slovenskem, predstojniki redovnih skupnosti,
- ter spoštovani voditelji
 - evangeličanske Cerkve škof Leon Novak
 - srbske pravoslavne Cerkve zagrebško-ljubljanski metropolit Porfirije Perić
 - islamske skupnosti mufti Nedžad Grabus
 - evangelijske binkoštnice Cerkve gospod Daniel Grabar
 - krščanske adventistične Cerkve gospod Zmago Godina
- spoštovani veleposlanik Republike Slovenije pri Svetem sedežu, varuh človekovih pravic, svetovalci predsednika Republike ter predstavniki Slovenske akademije znanosti in umetnosti, državnih in cerkvenih ustanov in uradov ter drugih šolskih in vzgojnih ustanov,
- spoštovani rektorji, dekani in prodekani univerz in fakultet v Ljubljani in Mariboru, Katoliškega inštituta, Katoliške univerze v Zagrebu, Alme Mater ter teoloških fakultet iz Zagreba, Beograda, Sarajeva in Zadra,
- spoštovani učitelji, študentje, kolegi in prijatelji.

pozdravljeni na svečani akademiji Teološke fakultete – Univerze v Ljubljani ob stoletnici njune ustanovitve in štiristoletnici teološkega študija na Slovenskem. Akademijo posvečamo spominu na vse, ki so teološko misel na naših tleh ustvarjali in z njo plemenitili kulturo naših prednikov. Že v antiki so naša tla nosila dva teologa-velikana, Viktorina in Hieronima. Slednji, ki je deloval v Betlehemu, je ustvaril teološko korespondenco s skupnostjo krščanskih žena in mož iz Emone.

Akademija nas želi popeljati skozi zgodovino teološke misli in kulture na naših tleh ter nam približati teologijo v njenem snovanju. Njena misel se razlikuje od abstrakcije v drugih znanostih in je še najbližja filozofski meditaciji.

Teologija je vera, ki išče razum. Vera pomeni: sprejemati to, česar še ne vidimo; zato upa, tvega in podira meje. Besede »Nemogoče!« ne pozna; tudi nemogoče je zanj mogoče. Iz tega velikega potenciala vere se rojeva ljubezen, ki tudi sama dela nemogoče in je zmožna ustvarjati najlepše – v bibličnem jeziku: *Novi Jeruzalem*. Človek vere, zmožen narediti nemogoče, pa je lahko tudi nemogoč človek. Zato mora iti vera skozi razum, ki jo varuje, da se njen veliki potencial ne bi sprevračal v sovraštvo. Brez razuma se vera spreminja v fundamentalizem, razum brez vere v totalitarizem. Temeljna naloga teologije je, da med tema osnovnima silnicama vsakega človeka – med vero in razumom – ustvarja dialog.

Sveti sedež je leta 2017 izdal dokument *Veritatis gaudium*, v katerem v luči evangelija našteva naloge teologije v sodobnem svetu. Te so: gojiti mora veselje do resnice, bratski humanizem, držo vključevanja, dialog, upanje in transdisciplinarnost. Preprosto rečeno: ustvarjati mora medčloveško bližino. Nič ne more biti bolj univerzalnega, bolj humanega, kakor so te smernice; nič ne more bolj zavezovati k znanstveni odličnosti in avtonomiji misli kakor te zahteve, ki jih teologija v duhu evangelija nosi v sebi. Seveda teh resnic ni dovolj samo poučevati in preučevati – treba jih je živeti in zanje pričevati.

Poseben izziv za teologijo je v sodobnem razdrobljenem svetu védenj »transdisciplinarnost«, ki različnim disciplinam poskuša dati skupno vizijo o njihovih znanstveno-pedagoških prizadevanj. To transdisciplinarno vizijo vidi teologija v delu za skupno dobro – še posebej v prid najšibkejšim. Ta vizija nas gotovo vse nocoj tu zbrane povezuje in spodbuja, da bi s svojim delom ustvarjali temelje močne, etično in duhovno zdrave in zadovoljne družbe prihodnosti.

Spoštovani,

naj se ob koncu zahvalim vsem, ki podpirate naša prizadevanja, zlasti za lepe odnose, ki smo jih deležni na Univerzi,

ob stoletnici pa naj končam z *hommagem* prvim teološkim profesorjem – matičarjem –, ki ga je v slavnostnem zborniku univerze ob njeni petdesetletnici *leta 1969* zapisal profesor zgodovine s Filozofske fakultete: »Zanimivo je, da so bili prav teologi tisti, ki so pokazali vseučiliški komisiji edino pravo pot... « pri ustanavljanju univerze. Morda – če bi tisto »edino pravo pot« takrat zgrešili – nocoj tu ne bi praznovali stoletnice. Zato – ne glede na to, kdo vse je tisto edino pravo pot prepoznal in našel – zaključujem z željo, naj fakulteta in univerza tudi v naprej izbirata prava pota!